

Nyikorog a kosár tele sárral
megy dagasztani az agyagot mama-ma
mert még hisz a dagasztás erejében
s láss csodát: tele a padlás mama-mával
s holnap-papával – világosság lesz
s el kezd dolgozni
aki még hiszi a pizsiséget

Dagaszt gázlágnál
s éget lyukas vörös téglát
– akik beépültek közénk
Így volt ez a nálunk
ahol győzött a proli-éhség
de még ma is ronda az ég
meg-megállva vicsorgó ölében
a tőkét vasalóval megégette
de befogott egy bögrét a fazékba...
azzal kocsikázott
mire tele lett a hócipője újjgazdagékkal
s hazahozta a vacsorát

Nahát! – kiáltott rá a beojtott virág
kertész ruhában pipázva:
Légy fegyelmezett légy!
ne döngicsélj e csendes vidéken
ilyen embertelenségben
mama-ma száll a légben
kékítő kő van a kezében...
vigyázz mert szemem talál
– a halálhoz ha-ha közel repülsz
holtan elterülsz
s avas éj zsíros bődönébe esel –

Hideg ideg ráng: a hold zsinórja
s bőregérbőr mellényben csücsül az éj
Dögrém mászik át a kerítés hátán
és gerincén ott lapul a patkány éj
s ellopták a bögrém

s raklapra rakják villásholddal
az elbugázott haza egy darabját...
s viszik az arcok az éjszakán át
s mama-ma meg nézi
s korán meghal a mama